

Kouzelná noc (Sen noci svatojánské)

Bokomara

Stromy se odvážně dopředu sklání
a čas se rozchází rozvážným krokem
tma spolkla chodníky na černé stráni
jen světlo prosvítá v štěrbinách oken

Dva stíny na obzor váhavě vkročí
a Měsíc odráží dvě tváře bledé
jako dvě veliké a modré oči
vlévá se do sebe Svratka a nebe

Rozpaky v pohledech stranou a dolů
jména svá rozpustí do kůry nožem
z Mediánek nahoru na Kraví horu
srdce zastaví o každý kořen

Pohled dlouhých řas
a orosené čelo
pod tíhou noci už je síly opouští
ona vidí hlas
a on slyší tělo
ve sladkém parfému prsty rozpouští

Srdce se zadýchá uprostřed běhu
silou se rozlilo jak modrý bazén
a v trávě třpytí se co vločka sněhu
semínko Vesmíru dopadlé na Zem

Co z toho může být - sonet či román
než vítr otočí neslyšně stránku
a v ní si ustýlá Panna a Toman
démoni vzbouzí se z těžkého spánku

Oberon rozjímá zklamán a zmaten
jaká že kouzla se tuto noc dějí
Thesseus vrací se do horkých Atén
dvě duše pod stromy zimou se chvějí

Ona spatří hlas
on uslyší tělo
až ráno zastihne je v tichém objetí
nocí tiká čas
čtvrt a půl a celou
a každá vteřina je víc než století